

3.2. Tilpasning af bidragsnøglen i den kommunale momsordning

Lovforslaget indeholder forslag om at ændre den fordelingsnøgle, som lægges til grund for kommunernes og amtskommunernes egenfinansiering af momsudligningsordningen.

Kommunernes momsudligningsordning er fastlagt i lov nr. 212 af 16. maj 1984 om udligning af visse kommunale og amtskommunale udgifter til merværdi og om det kommunale momsfond med senere ændringer.

Momsudligningsordningen har i modsætning til de øvrige kommunale udligningsordninger ikke til formål at udligne uligheder i beskatningsgrundlag og udgiftsbehov kommunerne henholdsvis amtskommunerne imellem, men har til formål at sidestille køb af eksterne momsbelagte varer og tjenesteydelser med tilsvarende kommunal egenproduktion, som ikke er momsbelagt. Dette sker ved, at visse af kommunernes udgifter til købsmoms godtgøres via momsordningen.

Den foreslåede ændring af kommunernes og amtskommunernes bidrag til momsudligningsordningen ændrer ikke ordningens virkemåde i relation til opnåelse af konkurrenceneutralitet, idet kommunernes og amtskommunernes momsudgifter godtgøres som hidtil, ligesom ordningen fortsat vil blive finansieret fuldt ud af kommunerne og amtskommunerne.

Den foreslåede ændring af kommunernes momsordning er af afregningsteknisk karakter og sigter mod at tilpasse momsordningen til de samtidigt foreslåede ændringer af det øvrige kommunale udlignings- og tilskudssystem. Det drejer sig om forslagene i det øvrige udligningsystem om:

- Samtidighed mellem fordelingsgrundlag og tilskud og tilsvær.
- Selvbudgettering og statsgaranti for udskrivningsgrundlag.

Samtidighed betyder, at beskatningsgrundlagene for tilskudsåret skal anvendes som fordelingsnøgle for momsbidragene, i modsætning til i dag, hvor beskatningsgrundlaget i året forud for tilskudsåret anvendes.

Det betyder, at den endelige opgørelse af fordelingsgrundlaget fremover vil foreligge et år senere end i dag, nemlig først to år efter det år, opgørelsen vedrører. Derfor ville en efterregulering af bidragene til momsordningen på baggrund af endelige regnskabstal for den udbetalte momsrefusion og det endelige beskatningsgrundlag først kunne ske tre år efter tilskudsåret, hvis kommunerne samtidig skulle have mulighed for at budgettere efterreguleringen.

For at undgå så lang varighed af eventuelle udlæg fra statslig eller kommunal side, er det derfor fore-

slået, at den del af den samlede efterregulering af kommunernes og amtskommunernes bidrag, der skyldes afvigelse mellem skønnet og faktisk udbetalt momsrefusion indregnes i puljen for tilskudsåret to år efter det pågældende tilskudsår.

Tilbage står herefter kun den del af efterreguleringen, som skyldes ændringer i fordelingsnøglen mellem henholdsvis kommunerne og amtskommunerne. Denne del udskydes derefter, til der foreligger oplysninger om de faktiske beskatningsgrundlag mellem henholdsvis kommunerne og amtskommunerne.

Som følge af kommunernes mulighed for at vælge mellem selvbudgettering og statsgaranti på deres udskrivningsgrundlag, vil der ved denne efterregulering kunne opstå et – antageligt mindre – ufordelt restbeløb, som skyldes, at »garantikommunernes« faktiske udskrivningsgrundlag afviger fra det garanterede. Dette restbeløb indregnes – for at opfylde målsætningen om kommunal egenfinansiering af ordningen – i puljen tre år efter det pågældende tilskudsår.

3.3. Ændring af refusionsprocenten for boligsikring

Ændringen af refusionsprocenten for boligsikring skal ses i sammenhæng med ændringerne i det kommunale udligningssystem. Der henvises til lovforslaget herom.

Indenfor det eksisterende regelsæt for boligsikring findes forskellige regler for støtte med forskellige statslige refusionsprocenter, jf. lov om individuel boligstøtte.

Således refunderes boligsikring ydet efter de almindelige regler om støtte til lejere, der ikke er pensionister, med 40 pct. af staten. Dette gælder også almindelig byfornylingsboligstøtte efter lovens §§ 25 og 25 a. Endvidere refunderes boligsikring til flytning med 100 pct. i 6½ år efter datoen for opholdstilladelse. Sanerings- og byfornylingsboligsikring ydet i medfør af lovens § 27 refunderes med 50 pct. Af de udlånsmidler, der er fornødne til boligsikringslån til personer i kollektive bofællesskaber, jf. § 24 g, stk. 2, stilles 40 pct. til kommunernes rådighed af staten. Kommunerne indbetaler til staten 40 pct. af de renter og afdrag, der er modtaget som tilbagebetaling af boligsikringslånene.

I forbindelse med indeværende lovforslag foreslås gennemført ændringer i statsrefusionsprocenten for så vidt angår boligsikring til lejere fra 40 til 50 pct. Desuden foreslås foretaget en tilsvarende ændring af statsrefusionsprocenterne vedrørende boligsikringslån til personer i kollektive bofællesskaber, både vedrørende fornødne lån og indbetaling af renter og afdrag, der er modtaget som tilbagebetaling af boligsikringslånene.